

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1147

гр. П., 03.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П., IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА

Членове: РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

като разгледа докладваното от РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА Въззивно частно гражданско дело № 20224400500511 по описа за 2022 година

Депозирана е частна жалба от П. ХР. Д. против определение № 2465/16.06.2022 г. на ПлРС по ч.гр.д.№ 20224430103347 по описа за 2022 г. Излагат се доводи за незаконосъобразност на същото. Прави се искане да се отмени обжалваното определение и да се върне делото за произнасяне по чл.49, ал.1 от ЗН.

Частната жалба е депозирана в преклузивния срок, от надлежно легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима, а по същество - неоснователна.

Ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, не се прилагат в производството по частна жалба.

Предмет на обжалване в производството е определението на първоинстанционния съд от 16.06.2022 г., с което е оставена без разглеждане подадената от П.Д. молба за приемане на наследство, като процесуално недопустима и е прекратено на основание чл.130 ГПК производството по ч.гр.д.№ 3347/2022 г. по описа на ПлРС.

Производството по делото е образувано въз основа на заявление от П.Д., в което е посочено, че приема наследството, оставено му от Х. Д., б.ж. на гр.П., починал на *** г., като са описани общо 11 имота. Направено е искане

да ес впише приемането на наследството, посочено в заявлението и да се издаде удостоверение по вписването в особената за това книга, водена в ПЛРС.

Към заявлението са представени следните писмени доказателства: удостоверение за наследници от ***.2022 г. на Х. Д., препис извлечение от акт за смърт на Х. Д., удостоверение от 08.01.2015 г. по ч.гр.д.№ 5971/2014 г. по описа на ПЛРС, от което е видно, че П.Д. е приел наследството на баща си Х. Д., починал на *** г., което е вписано в особената книга за приемане и отказ от наследство, водена в ПЛРС под № 1/08.01.2015 г., удостоверение № ***/24.01.2018 г. на НРС, от което е видно, че с определение от 12.07.2013 г. е отказано да се впише в особената книга по чл.49, ал.1 ЗН в НРС волеизявлението на П.Д. за приемане на наследството от П. Д.а, починала на 15.05.1961 г., удостоверение изх.№ ***/26.06.2018 г. на НРС, решение № *** 01.08.2000 г. на ОбСЗГ гр.Г., решение № 50/18.05.1998 г. на ОбСЗ гр.Г., което е било в сила до 11.08.2000 г., когато е регистриран договор за доброволна делба № 621/11.08.2000 г., писмо изх.№ 623/02.04.1993 г., относно възстановяване на право на собственост на наследниците на П. Ц. Д.а, П. И.М.

В частната жалба се сочи, че посочените имоти в заявление вх.№ ***/16.06.2022 г. на ПЛРС, въз основа на което е образувано делото, са владение на П. И. Д.а (майка на Х. Ц. Д.) и се водят като наследство от П. И. Д.а, а не от Х. Ц. Д..

Правилно е приетото от първоинстанционния съд въз основа на депозираната молба от П.Д. и представените със същата доказателства, че той вече е приел наследството на посочения в молбата наследодател.

Правилно е приетото от първоинстанционния съд, че молбата е недопустима и е прекратено производството по делото на основание чл.130 ГПК.П.Д. е приел наследството на баща си Х. Д., което е вписано в особената книга за приемане и отказ от наследство, водена в ПЛРС, под *** 08.01.2015 г.

В частната жалба е налице и позоваване на чл.54 от ЗН.

Съгласно чл.54 от ЗН, приемането и отказът от наследство под условие, със срок, или за част от наследството са нищожни.Приемането и отказът от наследство произвеждат действие от откриването на наследството, съгласно чл.48 и чл.52 ЗН и са безусловни и неоттегляеми по аргумент от посочената разпоредба.

В т.3 на ППВС 7 от 28.11.1973 г. е прието, че иск за установяване, че е прието наследство, и за нищожност на заявен отказ от наследство не може да се предяви в отделно производство, освен ако наследникът не разполага с друг иск, към който да присъедини този иск, но в процесния случай такъв иск не е предявен.

В частната жалба е налице и позоваване на чл.68-76 от ЗС, чл.28 и чл.29 от ЗН, но те регламентират владението, респ. запазената и разполагаема част.

В частната жалба е налице позоваване и на чл.17 ГПК.

Според чл.17, ал.1 ГПК съдът е оправомощен да се произнесе по всички въпроси, които имат значение за решаване на делото, т.е. по всички правоотношения, които са преюдициални спрямо спорното право, освен посоченото изключение. Чл.17, ал.2 ГПК регламентира косвения съдебен контрол върху административни актове, т.е. такъв, който се упражнява инцидентно от граждански съд по повод граждански спор, за изходът на който съответният акт има значение.

В процесния случай съдът е бил сезиран с искане по чл.49, ал.1 от ЗН, което е недопустимо поради извършено вписване преди това на приемане на наследството от Х. Д. през 2015 г.

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че не са налице основания за отмяна на обжалваното определение и същото следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 2465/16.06.2022 г. по гр.д.№ 20224430103347 по описа за 2022 година на П.ски районен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС на РБ в едноседмичен срок от получаване на съобщението чрез връчване на препис от същото на П. ХР. Д..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____